

hogy az Uj-Bánovcei Szeretetházat ezeltől 10 évvel Tiszt. Keck Zsigmond ur hívta életre az ő ösmeretes buzgalomával, nem lankadó ügy szeretetével, melylyel ez intézetet mai nap is anyagi támogatásával, folytonos áldozatkészségével még folyton támogatja. Ő a Szeretetházat hatalmának érvényesítésére törekedett ez intézet megalkotásában, és arra törekszik azóta is; én pedig csupán az igazság és méltányosság követelésének tettem eleget midőn ezt itt föjjegezni siettem, s ezzel a 10 éves intézet szegletkővét egy pillanatra föltartam. Óvé volt a kezdeményezés nagy része, legyen a folytatás sokunknak, mindnyájunknak jó kedvvel és buzgósággal falkarolt munkája!

Óhajtom lasson ez intézetünk több jövő és eltűnő évtizedet s minden új tized öregbédését és izmosodását lássa; ügybarátai és pártfogói sokasodjanak és nagy sok ideig lássak benne és általa a magyar ref. egyháznak és a keresztyén eszmének ügyét jól és igazán szorgalmazva. Az Istennek áldása nyugodjék felette. Ez óhajttal és reménységgel teszem e jelentést az egyházi felsőszék kezébe s ajánlom Szeretetházunkat minden hitrokonainknak, gyülekezeteinknek s az ő nagyérdemű jövődönök nagybecsű figyelmébe, jó indulatába és hathatós támogatásába.

Uj-Bánovczen. (p. Tovarnik, Sid mellett, Szerém m.), 1899. évi január hó 1-ső napján

Kivaló tisztelettel
Vásárhelyi Zsigmond,

az uj-bánovcei ref. missió lelképásztor.

E más faj, nyelvű és vallású nép között, ev. ref. egyházi és magyar czélú jótekonny intézetet ajánljuk ev. ref. egyházaink és magyar testvéreink figyelmébe és buzgó pártfogásába!

Szerkesztő.

A képviselőház ülése.

A Márczius 4-iki ülés már megcsappant érdeklődéssel folyt le.

P e r c z e l Dezső elnök nyitotta meg az ülést s mindjárt a múlt ülés jkvéuek hitelesítése után V u j a Peter képviselő kérelmét terjesztette be, amelyben betegségére hivatkozva négy heti szabadságot kér.

A legszomorubb nap.

A Debreczeni tárczája.
Írta: Vértessy Gyula.

— Szomorú napokról beszéltek? A ti szomorú napjaitok frazisok! Mert az, hogy az embernek megbukik egy darabja, vagy hogy csalódik a kedvesében, vagy megcsalja a felesége, — az mind más kategóriába tartozik. Az életnek csak egy szörnyűségesen szomorú napja van, mikor az ember eltemeti az édes anyját.

A széles vállu, hatalmas fejű, őszülőni kezdő vén legénynek meg-megremegett a hangja és nagy, világoskek szeme tele futott könnyel:

— Ugy-e neveléses! Egy ilyen vén szamar érzélgése, Husz év előtti dolog! ... Harmincz éves voltam! — De még egy emlékszem mindenre és úgy fáj minden, mint akkor.

Abban az időben jelent meg az első regényem, amelyet elég jól fogadtak. Talán jobban is, mint megérdemeltem. Valami bankettet rendeztek a barátaim a tiszteletemre. Anyám, szegény akkor is, mint évek óta mindig, mióta betegeskedik, korán lefeküdt. Az ágyból nézte hogy öltözködöm és e közben belekezdett az ő kedvencz témájába, hogy miért nem nősülök meg. Minden szavára emlékezem, mintha megmost is a fülemben csengene halk, szomorú hangja.

— Én nem sokáig leszek melletted. Itt hagylak egyedül. Mert úgy maradsz! A szeretők és a barátok nem pótolják azt, a mit elveszítesz akkor, mikor az én szívem kihül. Mert ilyen ostoba szeretet, mely még viszonzást sem kíván, csak egy van: az édesanya

Ez megadatot.

P s i k Lajos: az állandó igazoló bizottság részéről — mint előadó — bejelentette, hogy a bizottság, F e i l i t z s c h Arthur br. Kolozsvár II-dik és Z á m o r y Béla Komárommegyei nemes-écsai kerületében megválasztott képviselők megbízó levelét megvizsgálta s ezeket a törvény kellekeinek megfelelőeknek találván: a képviselőket a szokásos 30 napi határidő fenntartásával igazoltnak jelentette ki. (A nemes-écsai választás ismeretes történetéből folyólag a jelentést a szélső bal méltó zugással fogadta.)

Enök nevezett képviselőknek, valamint a volt képviselőházi alelnökök — L a n g Lajos és K a r d o s Kálmánnak osztályokba sorozatását kívánta.

Megtörtént.

Felolvasták h a r m a d s z o r az 1899-ik év negy első hónapjában viselendő közterhekről és fedendő állami kiadásokról szóló törvényjavaslatot. A Haz elfogadta s nyomban hitelesítették.

Aztán a napirend első tüzetes tárgya: az 1889. VI. tc. 14. — valamint az 1890. V. tc. 3. §-a rendelkezésének, illetőleg a hadsereg és haditengerészet, valamint a honvédség számára megalapított újoncz-jutalék mennyiségének 1899. év végeig fenntartása tárgyában a honvédelmi miniszter törvényjavaslatát az erre vonatkozó bizottsági jelentés következt, a melyet M ü n n i c h Aurél adott elő és ajánlott elfogadásra.

E törvényjavaslat tárgyalásánál T ó t h János fejtekte ki behatóan, érvekben gazdag beszédben, a függetlenségi párt álláspontját. Hatatosan mutatott rá arra a szakadatlan tendenciára; folytonosan emelni a létszámot azzal a felfogással, hogy előbb a kereteket szaporítják, azután pedig arra hivatkoznak, hogy a kereteket be is kell töltetni. A szélső bal lelkesen helyeselte az alapos, megokolt beszédet.

Fejérváry miniszter a válaszában nem is tagadta, hogy a létszámszaporítás a kitűzött cél és nyíltan kijelentette, hogy a véderőtörvény megújítása alkalmával kérni fogja az újoncz-kontingens felemelését. — Ez a nyilatkozata természetesen nagy föltűnést keltett.

A második javaslatnál Thaly Kálmán

szeretete. A feleségnek, a hűséges szerető, jó hitvesnek a szerelme az egyedüli talán, mely némileg megközelíti. Siess vele, hogy legyen kint oltalmat keresned a fájdalom ellen. Mert lesz fájdalmad. Hiába is fogsz tiltakozni ellene, mint a hogy most hiába vagy hozzám rideg, rossz, szinte szívtelen; azért tudom én, hogy néha magadnak bevallod, hogy mégis szeretsz. És szörnyű lesz érezned, hogy elvesztetted az édesanyjád és nincs helyette senki...

Sokat beszélt még szegény és én egyre idegesebben hallgattam. Mint rendesen hallgattam szoktam, mikor erről a két kellemetlen témáról kezdett elbeszélni, a házasságról és a halálról. Pedig rendesen erről beszélt. Én engem rendesen kihozott a sodromból. Ekkor is szinte durva fakadtam ki, hogy miért rontja el a panaszkodásaival és rémképeivel azt az én kis örömet is, a mi az életben van.

— Nem sokáig rontom. Ugy érzem, hogy nem sokáig — felelte szomorúan. — De félek tőle, hogy ezután még kevesebb örömed lesz az életben.

Nyomasztólag hatott reám ez a rezignáló, panaszos hang és durva, illetlen tréfára próbáltam a beszédet fordítani:

— Te mindig haldokolsz, anyám, azt hiszem, hogy örökéletű leszel, mint Cziczellaszűz, a kiről az Isten megfélekedezett, hogy megteremtette.

Azúán, mielőtt felelhetett volna valamit, hirtelen távoztam, künn a szabad levegőn fellélegezve, hogy kiszabadulhattam a szegény, beteg, panaszkodó szomorú asszony légköréből.

Már évek óta betegeskedett. Olyan fentjárom, nagy beteg volt, a kinek szívösségye

erősen megtámadta Kriehammer hadügyminisztert feltűnő magyarellenes magatartása miatt. Szinte izzó lett a hangulat, mikor a Hentzi-ügyet említette fel. Itt azután egy kis összekapás volt az elnök, Rigó Ferencz és Kubik Béla között.

A honvédelmi miniszter védelmébe vette Kriehammert, de Hentziről bölcsen hallgatott. Daczára az erőteljes támadásnak, Thaly az idén sem tagadta meg a szokásos czukedijándékok a miniszterétől, mit azután — nagy derültet közt, a kabinet feje, Széll Kálmán revansirozott Thalynek.

A munkarend folyamában a hétfői napirend megállapítására szóló proposíciója Széll Kálmán min. elnöknek P o l ó n y i G. és R á t k a y L. közbevetései ellenében elfogadtatott. A hétfői ülésen közbeszurt kisebb érdeklő tárgyak kerüljenek szövegre.

Végül V i s o n t a i Soma interpellálta az Igazságügyminisztert:

1. Van-e tudomása a t. igazságügyminiszter urnak, hogy a budapesti kir. büntető-örvényszék egyik vizsgálóbírója ez évi márczius hó másodikán delután négy detektiv és rendőri sezedkezés mellett behatolt a Magyar Esti lap politikai lap szerkesztőségébe s kiadóhivatalába és ott egy ugyanazon lapban megjelen hirlapi közlemény kéziratát követelte; midőn pedig a jelen volt kiadóhivatali főnök a sajtótörvény idevonatkozó szakaszaira hivatkozva ennek kiadását megtagadta, házkutatást rendelt el a 17900—96. számú végzésével?

2. Tudja-e az igen t. igazságügym. ur, hogy a hozott végzés tartalmából világos kitűnőleg a legnagyobb törvénytelenesség és a leg-súlyosabb jogtiprás forog fönn, mivel a fontos alkotmányjogi biztosítékot képező sajtótörvény megkerülésével és kijátszásával a hirlapi cikk kéziratának kutatása rendeltetett el anélkül, hogy eme kéziratot reprodukáló hirlapi cikk tartalma miatt bármikor is sajtópanasz terjesztetett volna elő, akár közzé akár magánvándó áltál; a nélkül, hogy eme cikk üdözése miatt bármikor is a Budapesti ker. sajtóv. bíró ur által bárki ellen is akár sajtó nyomozás, akár sajtóvizsgálat elrendeltetett volna?

3. Van-e tudomása az igazságügym. urnak, hogy a vizsgálóbíró ur által hozott 17900/99 sz. végzés tartalmából sem tűnik ki, hogy ki-

nem birt kifogni a kór. Meg talán a hozzám való szeretete sem engedte meghalni. Mert a szeretet óriási erő és óriási erőt tud adni. Ragaszkodott az élethez, mert engem nem akart elhagyni és küzdött a halállal, míg csak cseppnyi erő volt a testében. Láttam én hogy gyenge, erőtlén, alig bír enni, minduntalan az ágyba kívánczik, de az egészet csak az idegességnek, meg a verszegénységnek tudtam be. Az orvosok is azt mondták. És veszedelemre nem gondolt senki. — Különösen én nem akkor este:

— Talán használt a tréfa mamának — gondoltam magamban jökedvően, míg a bakketre siettem. Ott remekül telt az idő és az életben soha jobban és boldogabban nem éreztem magamat, mint akkor éjjel a vidám, pajzán bohémkompaniában. Mintha csak vesztet éreztem volna, olyan veszett jökedvem volt. Javában táncoltam valamelyik tiszteletbeli bohémá előleptetett szép kisasszonnyal, mikor bejón a pinczer és jelenti, hogy a cselédem vár reám künn.

Egyszerre megkapott a szerencsétlenségnek az a leküzdhetetlen előérzése, melyet dideregve érez meg állat és ember egyaránt.

S — fájdalom — nem is csalódtam. Azt jött mondani, hogy meghalt az anyám, éjjel felöltötte és értem küldötte, mire a cseléd felöltöztött s odament az ágyhoz, hogy megkérdezze, mit mondjon nekem, már vége volt. Szívszélhűdés érte. Mint a hogy a kifogyott lámpa még egyet lobban s azután elalszik. Még egyszer, utoljára reám gondolt s azzal vége lett.

Mig a ravatalon fekédt, nem is éreztem azt az értőzatos fájdalmat, amit a után éreztem, a temetés napján. Mert amint né-

nek az indítványára, kinek a parancsára jár-
tak el; ámde indokul azt jelzi a végzés, hogy
a cikkíró a közlemény adataihoz csakis bü-
ntetendő cselekmény útján juthatott.

4. Mivel pedig maga ez az indoklás,
mely szerint azért, mert a hírlapi cikknek
adatai gyanasoknak találtattak, akár az ügy-
ség, akár a vizsgálóbíró nem is ama gya-
nus hírlapi cikk esetleges megtorlását célzó
sajtóeljárás keretén belül, hanem a sajtó-
eljárás egyenesen ravaszul kijátszva és az alaki
és fokozatos felelősség elve által nyújtott
immunitást megtámadva a rendes bünvádi pör
szabályai szerint a hírlapi cikk keletkezésé-
nek megírásának körülményeit, sőt a cikkíró
személyét is rövid úton sajtóvizsgálat nélkül
az 1848. XVII. tc. és az 1867. máj. 17-iki
igazságügym. rendelet összes idevonatkozó
szabályai figyelmen kívül hagyásával kutatni
szabályai páratlan visszaélést képez, mely-
súlyos megtorlást kíván.

5. Tekintve pedig, hogy a vázolt eljárás
a bírósági rendes hatáskörön kívül az alkot-
mányörvények feltűnő megsértésével eszközöl-
tetett: tekintve, hogy a mennyiben célzatos-
ság nem forog fenn, akár az ezen eljárást in-
dítványozó, akár ezen indítványt elfogadó bi-
rórság részéről nagyfokú hanyagság és tájéko-
zatlanság tapasztalható, kérem, hajlandó-e
az igazságügyminiszter ur ez ügyben szigorú
vizsgálatot megindítani, erről a képviselőhá-
znak jelentést tenni és azokat, a kik ezen el-
járásra okot szolgáltatnak, a törvény szigorá-
val sújtani?

Elnök: Az interpelláció kiadatik a mi-
niszternek. Az ülést háromnegyed 1 órakor
berekesszi.

BELFÖLD.

A függetlenségi párt Kossuth elnökle-
te alatt értekezletet tartott. Tóth János, Thaly
Kálmán, Kossuth Ferencz, Meszlényi Lajos
felszólalásai után elhatározták, hogy a budget-
tárgyalásnál a párt nagyobb akciókat fog kifej-
teni, és a vitában többen fognak felszólalni,
hogy a függetlenségi párt álláspontját kifejtse.
Mivel még elhatározták, hogy a párt a kisebb
javaslát okot sem fogadja el. Ezzel az értekezlet
véget ért.

A méltánylás utólag és előleg. A sza-
badelvű parti értekezletekből egymásután kel-

nek — a mik e párt életének, erőteljes bizo-
nyítékai: az a Bánffy iránt hála — a feltűnő
Széll iránt a hódoló és bizalmi nyilatkozatok.
Az mindegy, gondolják, hogy a rendszer vál-
tozott. A ki hatalmon van, az mindig képes s
talan hajlandó is hódoló s vakon követő híveit
megjutalmazni. Legközelebb Veszprém-
és Miskolcz-ról küldtek ilyen nyilatko-
zatokat.

KÜLFÖLD.

Török-angol viszony. A szultán tegnap
az angol nagy követ kihallgatásakor kijelen-
tette, hogy nagy szűrt az Angliával való
régii hagyományos barátságra, a melynek a
két legnagyobb mohamedán hatalom között
fenn kell állania és hogy az indiai mazulmá-
nokat Viktoria királyné iránt való hűségre és
engedelmességre inti.

A névtelen hősök emléke.

— A Csokonai kör szombati választmányi
ülése. —

Debreczen, 1899. március 6.

A Csokonai-kör választmánya szombaton
délután Széll Farkas elnökletele alatt vá-
lasztmányi ülést tartott — melynek egyetlen
tárgya a honvédegyelet átirata volt.

A honvédegyelet a debreczeni csata öt-
venedik évfordulóján az emlékkert oroszlánt
a Hatvan-utczai névtelen honvédsírok felé sze-
retne állíttatni. De mert ez irányban tett le-
péseknek mindez ideig nem volt eredménye:
a Csokonai-kör kérte meg, hogy vegye vé-
delembe, s valósítsa meg a hatalmas eszmet.

A gyűlés lefolyásáról a következőkben
számolunk be:

Az előző ülés jegyzőkönyvének hitelesi-
tése után dr. Benedek János fölolvasta
az 1848—49-iki honvédegyeletnek a honvéd-
emlék kihelyezésére vonatkozó átiratát és
közgyűlési határozatát. Magas színvonalon álló
vita indult meg a kegyeletes tárgy felett.

Széll Farkas i. Karoly szöveget fel elő-
szőr. Ő ufnt a Csokonai-kör ügye az alapsza-
bályokba ütköznek tartja, hogy erre a fel-
adatra vállalkozzék a kör, amely az általa ke-
zelt alapokból e célra semmit sem adhat.

Nem érti, hogy mi akadályozta a várost abban
hogy ez emléket, amely a város tulajdona a
honvédsírok fölé kivitesse?

Komlóssy Arthur az 1889-ben fel-
oszlott Emlékkert tarsulat és a Csokonai kör
között folytatott tárgyalások jegyző könyvei-
nek felolvasásával támogatja azon nézetét,
hogy az emlékkertben levő szobrok felett a
Csokonai-kör nélkül senki nem rendelkezhe-
tik s helyes úton indult a honvéd egyesület,
amikor a Csokonai körhöz fordult. Azt pedig,
hogy a kőoroszlánt eredetileg a honvéd sírok
felé szánta a debreczeni társadalom, s hogy
azt csak ideiglenesen állították fel a mostani
helyen, — ez emlékmű történetének vázolásá-
val bizonyította be. Kétségtelen, hogy a kő-
oroszlán a honvéd sírok jogszerinti tulajdona
s annak a honvédeknek van a helye.

Dr. Bakonyi Samu szerint bizonyos
körülményekkel lehet és kell megoldani ezt a
kérdést, hogy a Csokonai-kört ne érhesse az a
vád, mintha egyszerűen eltávolítani akarná a
városból ezt az emléket, amely bár eredetileg
más célra készült, de ma már a köztudatban a
48-iki idők jelölője. Tehát a Csokonai-körnek
olyan lépést kell tennie, hogy a kőoroszlán
kihelyezésével egyidejűleg ugyanazon helyen
és időben a város állítsa fel a szabadságharc
díszesebb, nagyobb méretű emléket az általa
kezelt alapból. Azt indítványozza tehát, hogy
a Csokonai-kör vegye kezébe a
idén a u. g. 2-ikának a megünnepelése
sét s alakítson — mint pl. j. Kossuth 90-dik
születése napja, Jókai 50 éves és a debre-
czeni színész 100 éves jubileuma idején
tevés, a város és társadalom beo-
násával a célra vegyes bizottságot.

Széll Farkas azt hiszi, hogy ez a moz-
galom nem fér bele a Cs-kör alapszabályai
keretébe, bár nagyon sajnálná, ha nem férne
bele.

Dicsőfi József ez aggodalmat azzal
oszlaltja el, hogy a Csokonai kör mely sajnos
az egyetlen ilyen nemű társulás Debreczenben
— a szép kultuszának és a multak emlékeinek
épolására alakult. Bakonyi indítványának elfo-
gadásával a Cs. k. éppen alapszabályszerű
feladatát teljesíti. A meglévő emlékalapból
szép művet lehet alkotni s kitelik a kőoroszlán
áthelyezésének költsége is. Csak sietniük kell
vele, mert rövid az idő.

tem jóságos nyugodt arcját, melynek ránczait
a halál kisimította, úgy éreztem, mintha sze-
gény most sokkal boldogabb lenne, mint volt
életében, a csapások sulya alatt roskadozva,
és testi lelki betegségtől ekinozva. Mintha a
halhatatlanság biztató fenségéből éreztem volna
valamit, mikor elnéztem ezt a tulvilági sze-
lidségű arcot, melynek minden vonása boldog
nyugalmaról s az élet titkának szerecsés
megfejtéséről beszélt. Még a félíg kinyitott sze-
mek tekintete is olyan szelid, nyájas, szinte
mosolygó volt, mintha csak látnak már ama
tulvilági végtelen mezőket, a hol vakító fe-
nyességben, a fehér színek szinte vakító káp-
razatában, nesztelen, halkán suhognak a bol-
dog szellemek.

— Milyen jó már neked ott! — suttog-
tam lehajolva hozzá és csókolva hideg kezeit.
És megnyugodva, abitato hittel gondoltam
arra a percze, mikor már majd én is ilyen
nyugodtan fogok feküdni, utnak indulván ő
utána a végtelen, fényes mezők felé.

Csak mikor leeresztették a sirba és reá-
hul t koporsójára dübörögve az első rög, ak-
kor támadt fel szívemben, agyamban és lel-
kemben egyszerre valami kimondhatatlan,
örülethez hasonló, vad, tépő fájdalom. S
mintha a frissen hantolt sírból gunyos kacagó
hangot hallottam volna:

— Nos, fiacskám, jobb így? Ugy-e köny-
nyű az édesanyát eltemetni? Hát nem sze-
rettél soha?

S ebben a pillanatban egyszerre, minth
hirtelen világosság gyúlt volna a lelkemben s
ott megvilágította volna minden hitvány ságo-
mat, melyet életében vele elkövettem. Vele, az
édes anyámmal. S ez az önvád az, mely a

legkeserűbb könyvet facsarja ki a szemünk-
ből. Ez az önvád, melyet mindnyájan érezünk
az anyánk temetése napján. Mert mindnyájan
komiszak, híványak vagyunk ahhoz, a ki
pedig mindenünk ebben az életben s a kinek
az elvesztése után nem marad senkink.

Iszonyu ez az önvád! Eszünkbe jut min-
den, a mit elmulasztottunk vele szemben s
minden, mit ő megtett értünk. Emlékek, szá-
kadatlan értünk való áldozatoktól álló lánczo-
lata, melyekért cserébe mi alig adtunk neki
egy jó szót, Valóságos zsarnokok voltunk a
szívének; zsarnokok, a kik gyötörtük, kinoz-
tuk, mert tudtuk, hogy szeretni kell. S szere-
tében elbizakodva, gyáván, hitványul, fel se
vevessel, szeretetlenséggel viszonyoztuk legtis-
tább legdrágább érzéseit!

S az önvád kerget vezetekelni! Az embe-
reket kerüljük, a résztvet szinte sért, mert
azt hisszük, hogy mind-nki tudja, mennyire
méltatlanok voltunk még a részvétre is. És
otthon a szobában letérdelünk a székek elé,
a hol ülni szokott, zokogva mondunk el neki
mindent, a mit szeretetéről, a melyről szívünk
míg élt, nem tudtunk neki beszélni egy szót
sem.

Vagyis inkább nem akartunk, mintha
csak szégyeljük volna mutatni neki, hogy
mennyire szeretjük. Most már nem szégyel-
jük. És az üres levegőbe meredő könnyes te-
kintettel keressük az örökre letűnt drága arc
körülsírait.

És a mikor eljön az éjjel, a hideg, nyir-
kos első éjjel, melyet ő odakünn tölt már a
temetőben, ellenállhatatlan erő kerget ki hoz-
za. S a kit, míg élt, oly szívesen hagytunk
magára, a kinek jóságos tanácsai és szelid

panaszkodásai elől szöktünk, ahhoz most kime-
nekülünk, hogy lerogyva a sírjára, bocsánatát
kérjük.

S az első nap és első éjjel után jön a
többi. Oh a sors visszafizet mindent. S azt a
legjobban, amit az ellen vétettünk, a ki min-
ket legjobban szeretett, Mert a szerencsellen-
ségért, az életében nem viszonzott drága ér-
zésekért akkor kell megvezekelnünk, mikor ő
nincs.

Míg élt, nem éreztük, mennyire szeret-
jük, de akkor kell éreznünk, mikor már ott
pihen, a honnan nem beszélhet hozzánk.

Beszélünk mi s hallgat ő, mint a hogy
mi hallgattunk, mikor ő mondta el legtisztább
szereteteiből fakadó tanácsait.

Panaszkodunk mi s hallgat ő, mint a
hogy mi hallgattunk, mikor az ő szelid pana-
sza megcsendült jóságos ajakan.

Vigasztalást, biztatást, szeretete kért
tőlünk s mi ridegek, hitványak voltunk és
menekültünk előle az élet léha örömei közé.

Most mi kérünk tőle és ő hallgat...

És ezzel — végezte be az öreg legény beszé-
dét — így vagyunk mindnyájan. A legtöbb
ember az édesanyjával követi el a legnagyobb
bűnt. Mert a legnagyobb, legfelségesebb, leg-
tisztább szeretetet nem becsüli meg. S ezért
legsörnyűbb az ő temetés napja. Mert akkor
kezdődik el a hűhódásunk. S tart, míg csak
utána nem megyünk. S hogy várakozunk arra
a percze, még mi, az élet vén elfasult vándorai
is, mikor majdan tisztá, fehér mező-
kön oda rohan kiröppent lelkünk az övé mellé
és lerogyva eléje, bocsánatkérőleg csókolhat-
juk átlátszó, fehér kezét.

Dr. K a r d o s Albert is melegen üdvözli a szép eszmét; de mert sok nehezéggel jár a kivitele, kívánatos, hogy a kérdés két felé választassék s a szerint tárgyalassék.

Dr. B e n e d e k János elfogadja dr. Bakonyi indítványát, de azt akként módosítja, hogy küldjön ki a Cs.-kör bizottságot, amely a várossal és a Honvédegylettel érintkezésbe lépve, készítse elő az ügyet.

Dr. N a g y Zsigmond — bár a kőoroszlán sokkal nagyobb rendeltetést tölt be, mint a mennyire szánva volt, — mégis hajlandó az áthelyezésbe beleegyezni azon feltétel alatt, hogy olyan emlékmű jön helyébe, amellyel az általa képviselt eszme nem veszít, csak nyer.

Dr. Balkányi Miklós a H.-egylet kérését úgy, a hogy van, nem tartja teljesíthetőnek.

S z é l l Farkas ama nézetét fejtegette, hogy a Cs. kör, mint a kőoroszlán letéteményese, gondnoka, mindaddig köteles fentartani mostani helyén azt, míg fogadalmá alól a társadalom, mely a megbízást eredetileg az Emlékkert társulatnak, a Cs.-kör elődjének adta, nem oldozza fel. Egyébként teljesen úgy érez, úgy gondolkozik a kérdés felől, mint Dicsőfi József.

Szilágyi Károly, Komlóssy Arthur és Benedek János szóltak még a tárgyhoz s ezután a választmány egyhangulag a következő határozatot hozta:

A Honvédegylet átiratában foglalt kéresre edemileg ezuttal nem nyilatkozik: hanem bizottságot alakít, — a melyik a vita során elhangzottakat megfontolván, — a várossal és Honvéd egylettel érintkezésbe lépven, — a kőoroszlán kivitele és új honvédemlék felállítására tárgyában április 15-ig határozati javaslatot készítson. Ezután fog edemileg határozni a kérdés felett.

A bizottság tagjai: K o m l ó s s y Arthur, S z i l á g y i Károly, B a k o n y i Samu és B e n e d e k János.

A f. évi rendes közgyűlés idejének április 23-ára kitűzése után az ülés véget ért.

Távirat.

A touloni katasztrófa.

Budapest, márcz. 6. (A Debreczen ma-gántávirata). A touloni katasztrófa áldozataiból már hetven halottat a kórházba vittek. A sebesültek száma eddig százon felül van. A katasztrófa színhelyéhez közelség városrész romban hever. Két kilométerre körül minden elpusztult.

H I R E K.

Az oroszlan

Ötven éve lesz augusztus másodikán, hogy a reánk nézve szerencsétlen debreczeni csata lefolyt. Az orosz sereg üdvriadaltól hangzott már akkor az ország, virradatlan éjszaka jött reánk.

A csata halottjait másnap eltemették. — Közös sirba fektették a daliákat, kik azóta ott aludják a vég nélküli almot, nem tudva semmiről — sem honszereléről, sem hiu ábrándokról és reményekről.

Fél század subant el a hősök halála óta — s e hosszú idő alatt sokszor elzarándokolt Debreczen polgársága a szentelt sírokhoz — de elnézte azt, hogy az jeletlen maradt. Az első fellángolásban hamarosan összegyűlt tekintélyes összeg a sir emlékére, de abból azt az oroszlant készítették el, mely 30 és egynehány év óta szimbolizálja a szabadság harcát.

Gyűléseztek azóta ki tudja hányszor, ehyben minden debreczeni ember marandó emlékekkel akarja a honvédsírokat jelölni, de az eszme nem öltött testet.

Most félszázad után talán mégis látni

fogjuk a hősök sírjának megjelölését. — A Csokonai kör vette kezébe a dolgot — s hisszük, hogy eredményesen.

Elbucszunk a harminczéves köemléktől, mely a hazaszeretetet, nemes lelkesedést élesztette az ifjuság s e város közönségének szívében. Noha tradíciók kötnek hozzá, de hazafiságunk s a hősök iránt érzett kegyelet szinte siettetti az elbucszást. Hiszük, hogy augusztus másodikán, midőn a csata félszázados évfordulóját üljük a haldokló oroszlan a hősök sírját fogja diszíteni.

Es ha bent az Isten háza és a tudományok csarnoka között évek hosszú során át emlékeztetett egy letűnt magasztos időre, a hősök csontjai felett buzdítani fog bennünket, míg magyar lesz e város, a hazafias bátorságra.

Rendeltesét be fogja tölni s a porladó hősök emléke újból megszentelve lend. Nemzeti ünnep lesz az emlék felállítására, ünnepe lesz ez nemcsak Debreczennek, de minden magyarnak.

Mi hisszük, hogy ezt nemsokára büzkén hirdethetjük országszerte.

* **Ülés a városházán.** Ma délelőtt Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklése alatt teljes tanács ülés volt. Targyat a folyó ügyek képeztek.

* **Perczel Dezső búcsuja.** A Bánffy-kabinet egyik legerőszakosabb tagja és belügyminisztere Perczel Dezső búcsuzdik a törv. hatóságoktól.

Simonffy Imre kir. tan. polgármesterhez a következő búcsulevelet küldte le:

1284.

E. m.

Debreczen törv. hatósági joggal felruházott városhoz.

Öcsászári és apostoli királyi Felsege folyó év február 26-án kelt legfelsőbb elhatározásával belügyminiszteri állasomtól legkegyelmesebben felmenteni méltóztatott. Eltávolításom alkalmából a törvényhatóságnak hivatali eljárásom körül tanusított hatékony közeműködéséért őszinte köszönetemet nyilvánítom.

Budapest, 1899. febr. 26.

Perczel,

A többi törvényhatósággal együtt Hajdúvármegye is megkapta a volt belügyminiszter búcsu iratát.

* **Közgyűlések napja.** A tegnapi nap közgyűlések napja volt. Négy egylet, illetve társulat tartotta meg részint évi, részint havi közgyűlését. A Helyi Vasút R.-Társaság XII. rendes gyűlését tartotta meg Szepessy Antal igazgató elnöklése mellett. A társulat bevétele 81,063 frt 82 kr. nyers jövedelme és 58,834 frt 37 kr. kiadása. Tiszta jövedelem 22,229 frt 35 kr. A gyűlés köszönetét fejezte ki Láber Mihály ügyvezető igazgatónak, ki buzgalommal munkálkodik a társaság érdekében. — Vegül az igazgatóságba a kilépő B o c z k ó Sámuel 868, D o b i e c z k y Sándor 842, Lengyel Imre 846 szavazattal ismét megválasztották, az elhunyt Holándér Gyula helyére pedig, ki a társaság alapítása óta buzgó tagja volt az igazgatóságnak. Komlóssy Dezső lepet 846 szavazattal. Felügyelő bizottsági tagok megválasztottak: K ö v y Lajos 853, M á r k Endre 818, S z u n y o g h Szabolcs 795, V e c s e y Imre (új) 612 szavazattal. — A Faáruraktár Szövetkezet közgyűlése szintén tegnap folyt le R ö s z l e r Richard elnöklése alatt. A szövetkezet tiszta nyeresége 2953 frt. Minden 50 frtos részjegyre 4% fizettetik. Az Iparos kör S e r l y Ede elnöklése alatt ülésezett. Míg a Petőfi kör rendkívüli közgyűlésén K o m l ó s y Arthur elnöklése alatt az alapszabályokat módosították.

* Zenekedvelők körének hangversenye

Nagy es előkelő közönség hallgatta végig a zenekedvelők körének tegnapi esti harmadik hangversenyét. A minden egyes szám után nyilvánuló tetszészaj és perczekig tartó tapsolás mutatta igazán, hogy a közönség mind jobb-jobbán bizonyoságot tesz művészet pártolásáról. A program nemcsak változatos, nagy gondal összeállított és gyönyörködtető volt, hanem mind olyan számokat tartalmazott, melyeknek nehézségét csakis műv. lehet leküzdeni. Az első szám a F r i e d m a n n József zenetanár vezetése alatt álló vonós zenekaré volt, mely 13 tagból áll s városunk legjobb hegedű virtuózait foglalja magában. Olyan összjátékot, mint a milyet e lelkes kis csoport csalt ki a hurokból, keresve kell keresni. H a r s á n y i Emma urhölgy énekelt ezután Gounod »Romeo Julia« dalművéből szép sikerrel, J ó n a Kálmán precíz zongora kísérete mellett. Legnagyobb várakozással tekintettünk a 3. szám elé, mely F r i e d m a n n Sándor művészetének volt fentartva. Nemcsak a tetszés, hanem a csudálat zaja hangzott föl zeneszáma után, mely bizvást tekinthető a hangverseny fenyoptjának. — Az ő zenei tudását ilyen szűk keretű referádában bonczolgatni föltte bajos, azt hallani kell, hogy teljes fogalmunk legyen róla. Wieniavski 9. 21. mű 2-ik Polonaise Auer L. Magyar rhapszodia ez műveket adta elő, a legkompikáltabb nehézségeket bámulatra méltó könnyűséggel és nagy talentummal küzdve le, dr. L á n g Sándor régóta ismeretes kitűnő zongorakísérete mellett. A 4-ik szám F r i e d m a n n József, Sándor és Samu vonós harmasa volt, kik talán egy szemernyit sem hagytak kifejezetlenül abból az érzésből, melyet Bethoven 8-ik mű serenádjába beleöntött. Meg P a v e l k ó Jolán urhölgy zongorázott szép otthonossággal és nagy gyakorlatra való biztossággal majd a 12 tagu, mind csupa előkelő és kedves szép leányból álló énekhar énekelt zongora kíséret mellett, kellő összhangzással a közönség a buzgó műkedvelőket éltette azzal a tudattal tavozott, hogy tekintve attól, hogy ez alkalommal országos nevű művészek nem voltak jelen, ez az estély sem maradt mögötte a másik kettőnek, sőt arról tett bizonyoságot, hogy a nemes műpártolás nálunk mind széesebb kört ölel fels minddig többen vannak, kik nek riádnak vissza a nyilvános szerepléstől sem, csatolók gyönyörködtessék városunk műpártoló közönségét.

* **Kissé pikáns — de érdekes.** Szombati számunkban elmeséltük azt az érdekes históriát, melynek hőse egy bájos barna asszony, ki egy boldoz ifjuval elrepült férje oldala mellől. A históriának másik érdekes része is van, mely emlékeztet ugyan egyik-másik humoreszokra — ennek daczára az utolsó szöveg igaz. Azznap, mikor a szép asszony elutazott, egy uri ember, ki hetek óta volt bámulója a szép szemeknek s ennek több ízben lírai módon kifejezést is adott, légyottot kapott. Boldogan ment a szép hölgy lakására s szívdobogva kopogtatott. Belülről elhangzott a szó:

— Lehet!

Belépett! És oh borzalom, a ferjet látta maga előtt, ki búsan hajította fejét az asztalra — siratva édes feleségét.

Elképzeltető a derek látogató zavar. Hogy mit tett és mit mondott, azt nem jegyezte fel a krónika, de hogy a férj nem használta vele szemben a »művelt társalgó« által elfogadott kifejezéseket — az is bizonyos. A szökött menyecske körül különben ez ideig nem érkezett hír.

* **Márczius 15-ike H.-Nánáson.** Hajdú-Nánás város függetlenségi polgarai nagyban készülnek márczius 15-ikének hazafias megünneplésére. A mozgalom élén a függetlenségi Olvasókör áll. Az ünnepi beszéd megtartására a kör intézése dr. Bakonyi Samu ügyvéd urat, a függetlenségi elvek lelkes harcosát — kiváló szónokát kérte fel és nyerte meg, kit is a polgárok megérkezésekor lovas band

bol belépti- és páholy-jegyek is kaphatók 1—1 forintért.

A kör alapító- és rendes tagjai alapító, illetve 1899. évi tagsági jegyeik felmutatása mellett díjtalanul vehetnek részt ez ünnepélyen. Vac-ora után táncz következik, mely a Petőfi dalkör jól megálapított hírnevéhez képest bizonyára a legjobb kedvvel és kiválógos viradtig fog eltartani, mert hiszen az a sok szép fiatal leány, kik rendszeresen résztvesznek a Petőfidalkör multságain, méltó tánczosokat talál a dalkör fiatal tagjain kívül a főiskolai nemes tanuló ifjúság rendező bizottság tagjaiban — kik ez alkalommal természetileg vesznek részt az estélyen és ársás vacsorán.

Ha még hozzátesszük, hogy az estélyen megjelenő vendégek mindegyike a Petőfi arcképével díszített nemzetiszín szeptélyű táncrendet kap emlékül s hogy a dalkör tagjai ez alkalommal új jelvényeiket tűzik fel — még mindig nem mondottunk el mindent, mert a szíveknek reménykedése, mely az öregebbeknél egy kis hazafias, szabadabb gondolkodás és érzület utáni vágy, a fiataloknál pedig a legnemesebb érzelmek kifejezésében rejlik, mind a jövő titkát képezik.

Szóval a Petőfi dalkör márcz. 15-iki estélye kitűnően fog sikerülni!

Lantos.

Egy vers története.

Határoztam.

Igenis elhatároztam, hogy nem titkolózom tovább, megvallok mindent, megvallok édes, lágyan rezgő szóval, hogy...

Nem merem megvallani. — Szégyenlős vagyok, mint egy tizenöt éves kis leány. (Mai világban már a 12 éves kis leányok egyáltalában nem szégyenlősek.)

Igy támadt egy mentő eszmém (bár ne támadt volna!).

Igen megírom az ujságban, megírom egy gyönyörű szép kis versben, olyan szép kis versben, hogy még a szedő-gyerekek is belém szeretnek.

Megírtam. A szedő-gyerekek ugyan nem szeretett belém, de a vers annyira rossz volt, hogy három darab hölgy-cigarettámba került, míg az egyik belmunkatárs belecsempeszte a lapba. «Ilonka» volt a címe.

Irtam én ott bus szivekről kapcsolatban a csicsergő pacsirtával, fekete szemről hasonlítva annak sötétségét a debreczeni közvilágításhoz, stb. — egyszerűen annyit szepet irtam Ilonkáról, hogy a fele sem igaz.

Másnap zsúrba voltam hivatalos. Magamhoz vettem egy tiszta zsebkendőt az ásitások elfojtása céljából, átolvastam a budapesti művelt társalgót, kikéféltam a kráglimat egy radir-gummival s megjelentem a zsúron.

Öt lány volt jelen, négyet Ilonkának hívtak.

— Áh, kedves Pazarffy ur, olvastuk a versit. Jaj de szép, jaj de ügyes, — tudja, ottan:

«Rababb vagyok én Spanga
Pálnál
Nagy szemed rabba tett
Tatárnál
Hogy együtt ültünk
Vasuton.»

— Gyönyörű! — Hát még ott, hogy:

«Szerelmem mély, miként
A pincze,
Szeretem önt, a nevem:
Vincze.»*)

*) Nem a karmester. Szerk.

— Te Ilonka, hát arra a részre emlékszel-e, a melyik mint a dodonai jóslat rejtelmességével megfagyasztja a vért az ember ereiben, tudod, ottan:

«Vannak esetek,
Mikor sirnak a mecsetek.»

— Kezdtém meghatva lenni. Igazán nem is gondoltam, hogy ilyen ügyes fiu vagyok, igazán szép verset irtam. Bravó!

Ekként örültem magamban.

És ezek a lányok! Hogy tudják a versemet! Hogy néznek rám, bizony Isten, szinte melegem kezd lenni.

Uzsonnához ültünk. Jobbról egy Ilonka, balról egy Ilonka, szembe egy Ilona egy 43 és fel éves, idült zongora-tanítónő.

Eppen a csokoládét szürcsölgettem, mikor egy karcsu boka nyomását éreztem elegáns kamáslimon.

— Jesszus!!!

— A csokoládés findzsát kiejtettem markomból óriási zavaromban, a csokoládé pedig kiömlöve elegáns öltarna sávokat pingált balsó Ilonám kremszióú szoknyácskájára.

— Szerettem volna elsülyedni, de úgy látszik nem sikerült, mert pár pillanat múlva másik csésze csokoládé állott előttem.

— Elhatároztam, hogy ezt nem ejtem el, ha mind a három Ilonka, illetve két Ilonka és egy Ilona rugdos is egyszerre. Két kézre fogtam a csészét, s vigán szürcsölve élveztem a csokoládét.

— Hopp! Jobb lábom bokájánál egy gyöngéd nyomást éreztem. Elpirultam s olyat húztam a csokoládéből, hogy rám jött a köhögés s még a szemeimből is csokoládé-könnyek potyogtak.

— Istenem, Istenem, — sóhajtottam magamban, ha még Ilona nagysám, ki olyan furcsa 43 éves szemekkel néz rám; nohát ha még Ilona nagysám is inzultál, bizonyos, hogy zavaromban lenyelem az egész csokoládés findzsát.

Szerencsésén vége lett az uzsonnának. Társalogtunk még vagy másfél óráig a pesti művelt tárgyalgó szerint a szép időről, meg a sajról, aztán felkerekedtünk és megköszönve az uzsonnát, minthogy balsó Ilonám csokoládé ázott, szoknyácskaja is megszaradt, egy kedélyes zsurnak édes emlékével indultunk utnak.

Hazakisértem mind a két Ilonkát, sőt még az Ilonát is. Külön-külön sugták fülembé, (majd megsiketültem,) hogy igen szépen köszönik a verset, hogy csak irjak, irjak, mert az is olyan gyönyörű volt. Végül egyenként és különvéve fülembé sugták, hogy kedves fiu vagyok, hogy képesek lennének még belém is szeretni.

Mikor elváltunk, dühösen téptem szét «Ilonka» című zongeményem kéziratát, megesküdve, hogy soha többé lányhoz verset nem írok.

Másnap találkoztam az igazi Ilonkával, a ki ünnepélyesen kijelentette, hogy olyan sületlen csacsiságot, mint az én versem ritkán lehet olvasni.

Kemil.

Színház.

(Vasárnap délután.)

A piros bugyelláris. C s e p r e g h y (ez elévülhetetlennek látszó alkotása ment félig

telt ház előtt, a szokott előadásban, melyről már régebben referáltunk.

Vasárnap este tudomásunk szerint szerződött si célból, vendégszereplés is volt. P. V i d a Etelka urnő lépett fel a Follinusz »N á n i j a« czimszerepében. A darab kiválasztását nem tartjuk szerencsésnek; nagyon kezdetleges drámai munka ez a »Tót leány« szülte »n e m z e t i s é g i« színmű. Van benne egy hatalmas izléstelenség is: a temetőben, a Józsi apja sirjánál lefolyó víz eljegyzési ünnepély. Énekrészei pedig olyanok, hogy belőlök a valódi népszínmű énekesnő ki nem tűnhetik. Ily körülmények közt nehéz határozó t ítéletet mondani, sőt nem is lehet, annál kevésbbé, mert egy-két fellépés végleges bíralatra nem is adhat elég jogcímet.

Tegnap este a vendégművész nagyon rokonszenves fogadtatásban részesült, a mit ügyes, izléses játékaival, csinos énekével s tánczával nagyon ki is érdemelt. A népszínműben otthonossá vált, de a nép magatartásának meg nem felelő szoknya — sergését ugyan ő is eléggé kultiválja s arckifejezését kissé gyengének találtam: egészben véve azonban nagyon szép sikert ért el első fellépésével.

S z a t m á r y Árpád kitűnő öreg sváb volt s nagyon jó társra talált S z e p i fiában, vagyis R u b o s b a n. A többi szereplők is, C s á k y, S z e n t e s, S z a b ó Irma, F. C s i g a h á z y, B a r t h a stb. játékaiban elég jól adtak, de a vendég tisztelőre mondhatni általános szerep nem tudás dühöngött, a mi a különben sem érdekes darabot rendkívül vontatottá tette.

Nem tudom, mit gondolt színészeink tanulási szorgalmáról az igazgató, ki az előadást egyik földszinti páholyból nézte végig.

Közönség közepes számmal volt jelen.

Ma P. V i d a Etelka urnő a »Nebn-virág« ban mutatja be magát s az újabb fellépést érthető kíváncsisággal várjuk.

— a. — a.

IRODALOM.

Gróf Zichy Jenő tegnap délelőtt számolt be a nagyközönségnek az óriási kutatásának eredményéről a főrendiház tanácskozási termében. Szalay Imre a nemzeti muzeum-igazgatója melegen üdvözölte, mire a gróf megköszönte az üdvözlést és nyomba hozzáfogott felolvasáshoz melyben részletesen ismertette ázsia kutatásait, fáradságos útját, tudományos buvárlatait és végül felhívta hallgatóinak figyelmét azokra a műkincsekre, a melyek a muzeumba vannak közzszemlére állítva. (Lelkesen megéljenztek.)

KÖZGAZDASÁG.

Sertősvásár.

Kőbányai sertéspiacz. Márczius 3. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 kgron felüli 47—47½ kr. Közép (páronként 300—400 klg. súlyban) 47—47½ kr. Fiala nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli súlyban) 51—51½ krig. Fiala közép (páronként 251—320 klg.) 49—50 krig. Fiala könnyű (páronként 250 klgig terjedő súlyba. 48½—49 kr. Szerbiai: nehéz (páronként 260 klg. felüli súlyban) 49—50 krajczárig. közép (páronként 240—260 kilogramm súlyban) 49—49½ krajczárig. Könnyű (páronként 240 kilogrammig terjedősúlyban) 47½—48 krajczárig.

Sertőslétszám: 1899. évi márcz. 2-án — volt készlet 30.477 darab, 1899 márcz. hónap 2-án felhajtott 640 drb, 1899 márcz. hónap 3-ik napján elszállított 519 darab

1899 márcz. hó 4-ik napjára maradt készletben 30.598 darab. — A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Budapesti gabonatözsde.

ár. 3.

készárúzet hivatalos árjegyzései a következők

Búza	Mérték	Ar 100 kg.		Kilos	100 kilogramm ára	
		frtől	frtíg		frtől	frtíg
Bánsági	76	—	—	80	00.00	—00.00
	77	—	—	81	00.00	—00.00
	78	—	—	82	—	—
Tiszavidéki	79	9.90	10.00	80	10.50	10.60
	76	10.05	10.10	80	—	—00.00
	77	10.15	10.20	81	00.00	—00.00
restvidéki	78	10.30	10.35	82	10.45	10.55
	79	10.10	10.20	—	—	—00.00
	79	10.20	10.25	80	—	—
Fehérmegyei	76	10.25	10.35	81	10.45	10.55
	78	10.35	10.45	82	—	—
	79	10.05	10.15	—	—	—
Bácskai	76	10.10	10.20	80	—	—
	77	10.20	10.30	81	00.00	—00.00
	78	—	—	82	0000	—00.00
Észak ma	77	—	—	—	—	—
	78	—	—	80	—	—
	79	—	—	81	—	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram	
Rozs elsőrendű	uj 70-72	7.85	7.95
» másodrendű	»	7.75	7.85
Árpa takarmánynak	» 60-62	6.20	6.50
» égetni való	» 62-64	6.60	7.40
» serfőzdei	» 64-66	7.60	8.40
Zab	» 39-41	5.80	6.15
Tengeri bánsági	uj	4.65	4.70
» más nemű	»	—	—
Repeze bánsági	»	4.15	4.30

CSARNOK.

A rendőrkapitány ur párbaja.

— Humoros regény. —

Írta: **Mocsary Miklós.**

XII-ik fejezet.

(25.)

A rohamot először is a polgármester és a rendőrkapitány csapata intézte. Mikor a gyérvilágítású előszobába beléptek, ott láttak egy hajtott alakot ülve a széken, a ki kíváncsisággal nézte a történéndőket. De amint neki rohant a csapat a botokkal s más eszközökkel rárohant, ő is feltámadt s felemelte botját és véletlenül a rendőr kapitány felé sújtott, ki jelentékeny sérülést kapva, ijedten menekült s a jelen levők előtt megfoghatlan módon eltűnt.

Nem soká védekezhetett azonban a miniszter, mivel a közmondás szerint is: sok lúd disznót győz, iziben letépve hevert a földön, tizen is nyomtak le és Kóbi össze kötözte kezeit.

Ezalatt a hölgyek is beözönlöttek (a mennyire ezt a szűk helyiség engedte) és az ajtók (egy kivételével) megteltek bájos fűrtös lejjel.

A diszes gyülekezet Kóbi indítványa értelmében elhatározta, hogy a hidegvizkurát alkalmazza.

Vedrékkel hozták fel a jégideg vizet s locsolták a földön fekvő valamit, mely már emberhez nem is hasonlított úgy össze volt verve s nyiszorgott.

A hidegviz eszméletre hozta s tiltakozot a folytatás ellen.

— Eresszenek el.

— Majd persze, hangzott kórusban és még többet öntöttek rá.

— Bort! bort! bort! — hangzott keservesen.

— Mond valamit. — És közakarattal bort hoztak (a javából) és töltöttek bele.

A bor jó hatással volt a miniszterre.

Felegyenesedett (a mennyire kik rajta álltak megengedték) s kiabálta.

— Bocsásanak szabadon!

— Igérje meg, hogy nem fog dühöngni.

— Mit én dühöngni.

— Méregbe jött.

— Már most is dühöng.

— Igaz, igérem, hogy csendbe leszek csak

deleljenek kérdéseimre.

— Jó.
— Miért fogtak el s kötözték meg.
— Kegyelmes urunk úgy látszik nem méltóztatik rá emlékezni, hogy csak előbb is egy félórával dühöngni kegyeskedett. — szólalt meg alázatos hangon a polgármester, ki midőn látta, hogy a miniszter eszmélete viszszaajón, ismét alázatos lett.

A többiek követék példáját.

— Bocsánat én arról semmit se tudok. Ülök itt szép csendesen, várom a szolgát, mikor egyszerre rám rohannak s letepernek.

— Kérem kegyelmes Uram, ebben tévedésben méltóztatik lenni, — folytatta a polgármester. — kegyelmességnek tetszett megbolondulni.

— Tetszett az öreg a yád... kezdett káromkodni a miniszter, de elfojtotta.

— Igen ér hozzá kegyeskedett kegyelmes Ur megszökni a csendőrorstanyáról.

— En? E szót oly megyőződéssel mondta ki a miniszter, hogy az összes jelenlevők összenéztek.

Vagy ők bolondultak meg, vagy a miniszter nem nyerte meg vissza eszméjét.

Biztosak voltak benne, hogy a miniszter be lett vite a rendőrpáncsnokságra.

— Hát kegyelmes ur talán nem a miniszter.

— De igen.

— Akkor mit tagadja?

— A miniszter agyában világosság kezdett derengeni.

— Bocsánat kedves...
... polgármester!

... polgármester ur, lehet, hogy összetévesztettek engem massal.

A polgármester nem volt hajlandó ezen nézetnek hitelt adni, de szerencsére jött Náci a csendőrtanyáról.

Körül fogták.

— Ott van Náci a miniszter az ortanyán.

— Igen.

Az elsőnyedés moraja futott végig a társaságon.

— Akkor maga mit akar és minek játszik itt komédiát, támadt rá durván a (valódi) miniszterre a polgármester.

— En?

— Be fogom csukatni!

— Folyt köv. —

Csődalatti kiárulás.

Kuzmics László csőd-tömegéhez leltározott üveg, porcellán, lámpa stb. nemű összes áruk a csődválasztmány határozata alapján f. évi márczius hó 6-ik napjától kezdve a Szent-Anna-utczai 1-ső számú házban lévő üzleti helyiségben, — beszerzési áron alul, — kiárultatni fognak.

Tömeggondnok.

Pályázat.

A debreczeni izr. hitközség kultuszadók és imaházi adományok jutalék melletti behajtására egy intelligens megjelenésű irni, olvasni tudó és helyi ismerettel bíró

penzbeszedőt

kíván alkalmazni, kinek évi jövedelme 500—600 frtra tehető.

Azon hitk. tagok, kik ezen állást elnyerni óhajtják és 500 frt. óvadékot letenni képesek, sajátkezüleg irt kérelmeket legkésőbb

f. hó 15-ikéig

jegyzői irodába nyujtsák be.

Debreczen, 1899. márcz. 5-én.

A debreczeni izr. hitközség előljárósága.

2530.

1899.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy a város székháza alatti 6. és 7. számú, eddig Schönberger Vilmos által bérelt bolthelyiség a számvevőségnél kitett s megtekinthető feltételek mellett az 1899. év ápril hó 1-től 1903. év május 1-ig terjedő időre az 1899. év márczius hó 22-én d. e. 9 órakor a városháza nagytermében megtartandó nyilvános árverésen bérbe kiadatni fog.

Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverelő bizottság kezéhez letenni.

Kelt Debreczen sz. kir. város tanácsának 1899. év február hó 27. tartott üléséből.

A városi Tanács.

POLGÁR SÁNDOR

egyet. gyakorlott kőszersz Budapest,

Vil Erzsébet körút 50

Legelőnyösebben beszerzhető, orvos-sebészeti és betegápolási eszközök. Gummiárnyak stb. stb. Servikotók, has-és köldök-kötők saját okosított módszer szerint szavatosság mellett gyorsan készíttetnek. Ujdonság! Polgár-féle Suspensorium frt. 60 kr.

Valódi francia különlegességek.

Részletes képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

A ki árverés és **erős öltönyöket** jutányos áron akar vásárolni, az szabómestere által csak a **Stikarovszky János, Budapest** (V. Erzsébet-tér 16. szám) cégnek mintakártyáit hagyja előmutatni. Ezen cégnek szigorúan szolid üzletvezetése kezkeszkedik a ki-elégítő kiszolgáltatásért. Sem magas rabattok, sem másféle megvesztegetések által nem szerkesztetnek vevők. — Szaklap szabóknak ingyen.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapir cégnyomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték cégnyomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.